

S T E R A V O N D

=====

D E R

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

AFDELING VERSLAGEN:

Hengelolaan 271
Tel.: 36.05.27
Verslag nr. 50
21 septemb.1956

SEKRETARIAAT TE VOORBURG:

Buitenrustplein 21
Telefoon: 72.83.15
Gironummer t.n.v.
"O.D.V." : 468.874

X

nadruk verboden

Goeden avond, vrienden,

Deze avond verschilt van de andere avonden, die wij zo regelmatig hier beleggen. Het is een Steravond. Op deze avond geven wij uitdrukking aan ons eigen geloof en ons verlangen tot éénheid met de kosmos en al wat daarmee samenhangt.

Nu zult U weten, dat een belangrijk deel van deze avond bestaat uit de instraling van draagtekens.

Er is mij verzocht om hier uiteen te zetten, hoe en waarom, kortom, de redenen van deze bijeenkomst. Nu moet ik beginnen met een punt van ons geloof, van ons denken, van onze levensfilosofie naar voren te brengen.

Wij zijn allen delen van één groot geheel, ook wanneer wijzelf ons dit niet kunnen realiseren. Zo maken wij deel uit van een kracht, die voor ons oneindig groot en onkenbaar is. Wij noemen deze kracht: God. En door deze kracht voelen wij ons één met alle leven, met alle wereld, met alle sferen.

Het is echter moeilijk om deze kracht tot uitdrukking te brengen binnen jezelf. Je hebt een persoonlijk leven en in dat leven wordt je voortgejaagd door alle behoeften van het dagelijks bestaan. Je hebt je taak aanvaard in de geest en wijdt je geheel daaraan. De éénheid blijft achterwege.

Een Steravond nu wordt door ons speciaal gebruikt om deze eenheid bewust tot stand te brengen. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van een magisch, of een semi-magisch, ritueel. U moet zich echter op dit ritueel vooral niet blind staren. Het is een vorm, die wordt gekozen om daarmee, zowel voor U, als voor allen rond ons in de sferen, een sterke, zeer sterke uitdrukking te geven aan ons verlangen tot éénheid met het kosmisch Zijn.

Wanneer dit doel is bereikt, dan zouden wij kunnen zeggen, dat onze bijeenkomst is geslaagd. Maar het moment van ons bestaan, waarop wij dat kunnen beleven, is zo vluchtig. Enkele minuten van ademloze stilte, van een innerlijk beven en sidderen, van een ogenblik van weten één te zijn.....en dan is het weer voorbij en dan gaat het leven verder.

Nu is het bij ons gemakkelijk kenbaar, wanneer je zoiets hebt doorgemaakt. Wij voelen het in onze uitstraling en onze kwaliteit van onze aura verandert daardoor.

Maar voor U is het moeilijk om voortdurend die eenheid te kennen. Daarom maken wij gebruik van de z.g. sympathische magie. Want de materie, die rond ons is, is in staat een groot gedeelte juist van deze bewuste en geestelijke spanningen van deze kosmische werkingen in zich op te vangen.

Technisch gezien zouden wij het kunnen verklaren met een kleine wijziging van innerlijke spanningen door een lichte verplaatsing der atomen en daardoor evens ook een kleine verschuiving der moleculaire verhoudingen.

Praktisch echter kunnen wij zeggen, dat de kracht, die wij rond ons verzamelen doordringt als in een dielektricum.

U heeft misschien wel eens gehoord van een condensator, 2 platen onder spanning staande, waartussen lucht, of andere stof is gelegd, die moet isoleren.

Wanneer dat gebeurt, dan werken die platen op elkaar in. Maar het eigenaardige is, dat in het dielektricum een gedeelte van deze kracht a.h.w. wordt geperst. Er bevindt zich dus een gestraalde lading in deze tussenlaag. Wanneer zo'n condensator ontladen wordt, dan ontdekken wij, dat ná de eigenlijke ontlading nog de kracht uit het dielektricum zich ontleedt. Naar gelang de geaardheid van de stof, die wij daarvoor gebruiken, kan die ontlading langere, of kortere, tijd duren.

Wanneer wij hier op het ogenblik werken, dan is onze éénheidsgedachte niet alleen er één van de geest. Want zij bevat al het Zijnde. Maar al het zijnde wordt voor ons in het bewustzijn altijd weer gedeeld in een geestelijk en stoffelijk bestaan.

Tussen deze krachten van de materie, waartoe gij nog behoort en waarin wij ons nog uitdrukken, en de geestelijke werking, die onze werkelijke persoonlijkheid ook tevens kent, brengen wij nu een edel metaal. Wij gebruiken daar bij voorkeur goud of zilver voor, en dat moet dan nog van een behoorlijk gehalte zijn.

Wanneer nu die instraling plaats vindt, dan wordt dus die spanning, die eerst voor het geheel hier aanwezig, is opgewekt, en van hieruit uit heeft gestraald, een betrekkelijk grote afstand soms ver, - dat kan enkele kilometers ver soms gaan -, dan brengen wij die kracht zoveel samen en impragneren daarmee deze draagtekens. Een soort inwijding misschien, een zegoning, of hoe U het noemt.

Wat gebeurt er nu? Deze materie noemt de hier aanwezige harmonische krachten op. Indien wij er gezamenlijk in zijn geslaagd.....gij, hier aanwezig.....wij ook, hier in de geest aanwezig.....om een harmonie tot stand te brengen, dan zal dat kleine draagteken nog lange tijd in harmonische krachten, - zij het in zeer minime hoeveelheden - ontladen. Dat kan voor U net voldoende zijn om in Uw eigen leven juist dóór deze kleine, harmonische kracht meer evenwicht te vinden, wat verdraagzamer te zijn, wat bewuster te streven.

U ziet dus: het doel, dat wij ons hebben gesteld, is zeker niet dwaas. Menigeen in de wetenschap zal het tans nog verwerpen, maar hoelang zal dat nog duren?

Reeds nú weet men, dat bepaalde spanningen verandering in materiaal brengen, die zich slechts zeer langzaam corrigeren. Wat doen wij uiteindelijk anders dan dat? Geen geheimzinnigheid, vrienden. Iets, wat op het ogenblik nog voor deze wereld misschien nog bovennatuurlijk lijkt, maar wat in feite volkomen natuurlijk is.

Wij zijn geen groep van wonderen, geen groep, die sakramentale handelingen volbrengt, tenminste in de zin, waarin dit aanvaard wordt door de meesten, als een contact van het bovennatuurlijke, een bij uitzondering optredend contact van het Goddelijke met de mens en de materie.

Het sakraal karakter van deze avond ligt op een zeer lo-gisch en zeer nuchter terrein. Het terrein van ons aller leven, van de wetten, die ons allen regeren en de feitelijke éénheid, die wij krachtens onze ziel, bezitten met allen rond ons, met alles rond ons.

Wat wij op deze avond tot stand brengen, kan de bewuste voortdurend voor zichzelf bereiken.

Het is geen wonder, maar het is iets, waartoe wij gezamenlijk eenvoudiger kunnen komen, wanneer er goede leiding is. Deze leiding wordt U dan ook deze avond hier gegeven.

U zult in het programma bemerken, dat wij met een zekere poging tot climax werken. Eerst krijgt U een gedeelte, wat op het redelijke dient aan te spreken en ook tevens op het gevoel.

Voor het redelijke zorg ik, voor het gevoel de tweede spreker, die voor de pauze zich tot U richt. Wij baseren ons op zuiver menselijke, zuiver natuurlijke waarden.

Dan krijgt U de gelegenheid de te grote spanning wat van U af te schudden. Maar wij zouden het wel op prijs stellen, indien U in de zaal zo weinig mogelijk zoudt willen rumoeren. Er is gelegenheid elders te praten, wanneer U dat wilt. De rust, die wij nodig hebben voor een werkelijk slagen van deze bijeenkomst, is belangrijk en kan voor U mede worden gehandhaafd.

Ná die pauze krijgt U een inleider. Wij hopen, - ofschoon het nog niet zeker is - dat onze vriend, het "Pastoortje" ook deze taak op zich zal willen nemen.

De inleider heeft tot taak allereerst U weer tot rust te brengen. In de tweede plaats U voor te bereiden op de eigenlijk magische handeling, op het verzamelen van deze krachten langs rituele weg.

Het ritueel, dat U deze avond zult zien, is een op aarde niet meer bestaande vorm. Het behoort dan ook niet tot de oude godsdiensten noch tot de nieuwere tijd. Het is het resultaat van een kosmisch streven van een kleine Orde, die op deze wijze, ook voor zichzelf, eenheid en harmonie zocht. U zult daarin termen vinden, die U een ogenblik doen denken aan het heidendom. Termen, die U doen denken aan het Christendom en zelfs aan het humanisme. De éénheid der dingen weerspiegelt zich zelfs in het ritueel.

Wanneer dit is voleind, dan moet een ogenblik deze spanning kunnen weg-ebben. Zij moet langzaam kunnen vervloeien, opdat niet een plotselinge wisseling het bereikte nog zou kunnen verstoren.

Daaron spreekt - ná de eigenlijke instraling - nog een kort ogenblik. de inleider, of iemand anders, tot U en laat deze avond voor U uit klinken.

Het "Schone Woord" hebben wij deze avond bewust vermeden. Ons dunkt, dat de grootsheid van het gebeuren niet meer kan worden bevestigd door schone woorden, en dat de gedachte, die op bovenmenselijk, op geestelijk en op kosmisch peil, werkzaam zijn geworden, niet kunnen worden geëvenaard door het gesproken woord.

Zo hebben wij dan voor U deze avond opgebouwd. Wij weten, dat er onder U velen zijn, die persoonlijke moeilijkheden hebben, persoonlijk misschien lijden. Mensen, die een beroep zouden willen doen op de Schopper en de Krachten van de Lichtende Geest.

Mag ik dan voor die dan apart nog een paar woorden zeggen?

Natuurlijk, ook voor U is deze kracht, maar indien gij deze kracht werkelijk in U wilt dragen, werkzaam wilt zien in Uw eigen leven, werp dan voor een ogenblik Uw zorg opzij. Vergeet een ogenblik "IK"mens te zijn, met eigen lijden en eigen nood. Vergeet, dat als kleine mens, U zich niet kunt verzetten tegen de raadsbesluiten, die krachtens de Goddelijke wet vallen op Uw pad. Wees voor één ogenblik vrij van deze dingen. Tracht met heel Uw wezen op te gaan in de gedachte aan kosmische éénheid, waarin een Volmaakte God de uitdrukking geeft aan de grote Waarheid, die wij niet beseffen, en die rond ons is.

Gij zult bemerken, dat dit de oplossing is voor alle problemen, voor alle vragen.

Als mens en als geest moet je strijden. Daar kun je niet aan ontkomen. Het is, alsof de onvolkomen bewustzijn het je onmogelijk maakt om méér te doen dan een kort ogenblik je terug te trekken in jezelf en te zoeken in deze éénheid met je Schopper.

Wanneer wij dat echter één ogenblik beleven, kunnen wij daarin de kracht vinden om het Goddelijke eenheidsprincipe rond ons uit te dragen, in onszelven te bevatten als een werkelijkheid

en zo ook de oplossing kunnen vinden voor onze eigen problemen, onze eigen zorgen en noden.

Vrienden, deze avond is voor ons altijd belangrijk, heel belangrijk. Ik verzoek U dan ook om niet alleen te kijken naar de uiterlijke vorm, maar te trachten de innerlijke betekenis te doorgronden.

Wij, van onze kant, zullen alles doen om elke storing van U te houden.

Wanneer U de sfeer hier een ogenblik wilt proeven a.h.w. met Uw geest, dan zult U reeds bemerken, hoe aan alle kanten wordt gewerkt om storingen te bannen, om zo dadelijk, wanneer het ogenblik gekomen is, een perfecte geestelijke zekerheid, een afscherming tegen alle kwaad te vormen en gelijktijdig een band met alle werkelijke leven in de kosmos.

Dit werk ga ik tans verder helpen voltooien. Daarom ga ik het woord overgeven aan onze tweede spreker in het eerste gedeelte van deze avond.

Ik hoop echter, dat mijn woorden ertoe hebben bijgedragen U duidelijker te maken, wat hier gebeurt en waarom het gebeurt.

Ik dank U voor Uw aandacht.

-o-o-o-o-o-

Goeden avond, vrienden,

Misschien, dat ik voor U zo nu en dan wat te zacht spreek, maar dan moogt U mij wel daaraan herinneren. Want op deze avond mag ik - na lange tijd - eindelijk weer eens tot U spreken.

Het onderwerp, dat men mij heeft opgedragen, ach, de kosmische eenheidsgedachte kan men zo moeilijk onder woorden brengen.

Wanneer ik hier zo met U samen zit, dan komt in mij altijd weer de gedachte aan een reeks kinderen, die niet meer weten, bij welk land en bij welk gezin zij behoren.

Onze werelden zijn soms zo wreed en zo vreemd. Wij zouden elkaar zo graag helpen, maar het lijkt ons, dat er een muur staat tussen ons en anderen.

Je bent in je wereldje opgesloten in een grote glazen kogel, die een cel wordt. Vaag hoor je van buiten af de geluiden, maar je bent geen werkelijk deel aan de dingen soms; je kunt niet doen, wat je zou willen. Je kunt zelfs soms je beste bedoelingen niet uiten.

Kijk. Wanneer ik dan mens en ook de geest zo in een afzondering zie, zo in hun zorgen en in hun ongeluk, dan is er iets mij, wat uit wil grijpen naar dergelijke wezens.

Dan zou ik willen zeggen: "Denk toch goed. Die muur, die daar staat, die cel, die het je onmogelijk maakt de mensheid te bereiken, die bestaat alleen maar uit je eigen gedachten".

Een mens sneekt soms zijn God om te helpen en dan gebeurt het niet en dan zegt hij: "Waar is God?" Ook alweer zo.

Je zoudt ze op willen nemen en sussen als een klein kind, dat angstig in de nacht wakker wordt en zeggen: "Zoet nu maar: God is er wél, maar je moet er ook op letten, wanneer God er is. Je moet niet denken, dat jij als kind kunt begrijpen, wat de Grootmeesters van het Al doen!"

Je moet toch goed bedenken, mens: God is zo groot. Om God te horen moet je opletten en luisteren, want je moet leren de

klanken van Gods te verstaan.

Het is allemaal dat arme bewustzijn, wat deze ongelukkige toestanden op zijn rekening heeft.

Stel U nu eens voor, allemaal, zoals U hier bent, dat U in staat zoudt zijn om met Uw hart en ziel uit te grijpen naar een mens, die ongelukkig is. Stel U eens voor, hoe U die mens zoudt kunnen dragen, dragen door zijn duisternis van leed, totdat hij weer gelukkig is en weer het leven aandurft. Stel het U voor!

Als U het zich voorstelt, wat krijg je dan een mooi, een heerlijk gevoel van binnen. Te kunnen helpen. Een anders leed en zorgen te mogen dragen voor een kort ogenblik.

Kijk, dat gevoel, dat U van binnen krijgt, dat is nu eigenlijk onze kosmische eenheid. Dat is ook God. Want God heeft ons geschapen in liefde, niet uit haat. Hij heeft Zichzelf bevestigd in Zijn Schepping. Niet Zichzelf vervloekt en verwerpen daarin.

God, Die draagt ons allemaal, alsof wij kleine kinderen waren, maar wij begrijpen het niet. Wij protesteren. Wij kunnen nog niet begrijpen, hoe de Goddelijke liefde ons draagt, wanneer wij, arme, kleine wezens, zelf nog te veel aan ons "IK" hangen. Wanneer wij niet dat ogenblik van onszelfen prijs geven en verloochenen kennen.

Wanneer wij liefde geven, geestelijke liefde, onpersoonlijk gegeven aan de Alziel in alle dingen en wij richten die tot mens, dier en plant, tot arme dolende geest, tot lichtende sfeer, dan realiseren wij ons pas, hoe zeer die grote Kracht in ons werkzaam is.

Weet gij: ik heb het U wel meer gezegd: Ik zou U allen met Uw zorgen en problemen aan mijn hart willen drukken en mee willen nemen naar een wereld, waar het licht is en stil..... Een wereld, waarin je vrede vindt.....Maar ik mag het niet. Ik kan het niet.

Ik kan het niet, omdat gij, mijne vrienden, zoals ook wij allen hier uit de geest tegenwoordig, nog niet hebben geleerd één te zijn met onze Schepper, één met God.

Van ons uit bestaat dat nog niet. O, soms voel ik het. En er zijn er met mij, die het in hun wezen door voelen klinken, totdat je wezen siddert als een kerkklok, die aangeslagen wordt door de klepel. om de mensen ter kerke te roepen.

Je zoudt héél die wereld willen trekken en willen zeggen: "Ziet, wanneer je nu naar weet, dat er geen grenzen, geen scheiding is. Dat alles goed is, omdat God goed is".

Je zoudt een éénheid willen smeden uit die wereld. Een éénheid van mensen, die gezamenlijk zorgen en leed dragen, die gezamenlijk hun vreugde kennen en die in deze éénheid de kracht vinden om méér en méér de bekrompenheid van een te sterk persoonlijk denken terzijde te zetten.

Maar hoe kan een kerkklok mensen ter kerke brengen? Zij kan roepen en meer niet. Ik kan U mijn kracht geven en dat doe ik. Ik kan mijn hele bestaan aan U wijden en dat doe ik. Ik kan U liefhebben, omdat gij deel zijnt van de Schepping en dat doe ik. Maar ik kan U alleen maar roepen en helpen. U zult zelf die éénheid moeten vinden. Uzelf.....

Ik kan alleen maar roepen en leiden. Ik kan U helpen. Ik kan tranen storten, wanneer gij droevig zijt en met U lachen, wanneer gij vrede voelt in Uw hart, maar meer kan ik niet..... Alleen God, de grote, goede Meester, onze Schepper, of wanneer gij dat misschien van een oud man te sentimenteel vindt..... de Algeest, de oorzaak van alle dingen, die is het alleen, die ons helpen en dragen kan.

Wanneer ik kracht heb om U te geven, dan is zij van God.

Wanneer mijn tranen een verlichting van Uw lijden kunnen betekenen, dan is dat Gods liefde, dan is het dat Wezen, Die Algeest.

Wanneer wij leven, de vlam van ons leven in ons opflakkert, schijnt neer te gaan en wij in het sterven herboren worden, dan is het de kracht van God in ons, die dit doet. Wij zijn één met Hem.....onverbrekkelijk.....deel van Hem met al onze dagen, met al onze daden, met al onze gedachten.....Dat is kosmische éénheid.

Hoe vinden wij daarvoor dan uitdrukking? Uitdrukking van deze wonderlijke kracht, die in ons leeft.

Ach, denk niet, dat ik U een vrome preek wil houden. Maar elk vogeltje zingt, zoals het gebekt is. En zo spreek ik uit, wat in mij leeft.

Jezus heeft ons een leer gegeven: "Heb Uw naasten lief gelijk Uzelven!"

Door de vijandschap tegen de mensen terzijde te gooien, door te zoeken naar onze naasten, door de band te vinden, met de Schopping rond ons, door te begrijpen, hoe wij één zijn met deze wondere koten van lichtende werelden, die uit het Allerhoogste komen de, gaan tot ver beneden Uw wereld.

Kunt U misschien begrijpen: Hier in deze vind ik mijzelve? Dichters zeggen het soms. Er zei er één:

Ik keek naar de wolken
en ik dreef over het land
en gaf er met regen de vruchtbaarheid .

Er heeft er één gezegd:

'k Aanschouwde de hog
en plotseling was ik grens
tussen akker en weg.
En het was goed te zijn in de zon.

Dat zijn dichterlijke dingen. Zo dichterlijk, dat een gewoon mens dat haast niet kan begrijpen. Toch zouden wij zó één moeten zijn met onze naasten. Zó zouden wij de eenheid moeten zoeken. Niet slechts medelijden hebben met een ander, maar weenen, omdat gij weet, waarom de andere weent. Niet in Uw zelve lijden, omdat een ander lijdt, maar het lijden van die ander in jezelf voelen. Niet vrolijk zijn, omdat een ander vrolijk is, maar diens vreugde voelen als een stuwende kracht uit je eigen wezen wellend.

Ach, hoe moet ik, een simpel mens, simpele geest, U duidelijk maken, wat onze Meester daarmede bedoelde? "Heb Uw naasten lief!"

Zeker, in mijzelve voel ik dat. Ik ben één met U. Eén, omdat ik niet anders meer kan. Eén, omdat God in mij leeft en in U leeft. En daarom blijf ik nu, nadat ik nu mijn eigen bewustzijn heb verkregen in Uw wereld en werk ik in Uw wereld, strijd ik voor U, waar voor mijzelve de strijd al doelloos is.....

Toch is dat geen volmaakte naasteliefde, want ik denk nog wel eens aan mijzelf, denk wel eens aan mijn parochianen terug en dan ben ik toch ook wel geneigd om mijzelf zo héél voorzichtig zo'n klein goedkeurend klopje te geven: "Dat heb je toch nog niet zo slecht gedaan!"

Och, en dat hindert ook niet. Klop je zelf maar eens rustig op je rug, wanneer je wat goed doet. Waardeer je zelf maar, wanneer een ander het niet doet. Het is helemaal niet erg. Maar vergeet niet, dat je een ander minstens altijd evenveel moet waarderen als jezelf.

Wanneer U dat begrijpt, wanneer U dat leert te doen, dan is er geen Steravond meer nodig, vrienden, en dan is er ook geen Orde der Verdraagzamen meer. Dan is in ons allen: God! God

in Zijn guite Schepping één geworden met ons. Wat kan er mooier, wat kan er gelukkiger en beter zijn?

O, ik weet het. Wanneer ik zo praat, dan denkt men wel eens: "Het is een beetje vroom gebazel". Dat hebben ze vroeger ook wel eens gezegd. Kleine knapen zo.....dan zeiden zij: "Ons pastoor is een goeje, maar hij is doof", en daar bedoelden zij nee.....dom!

Och, ik was een goeie, omdat ik veel door de vingertjes zag. En ik was dom, omdat zij dachten, dat ik ze niet door had.

Maar wees nu eens eerlijk. Komen wij eigenlijk zo niet veel beter met elkaar uit, wanneer wij eens door de vingers kijken.....

Weet rustig, dat er kwaad is op de wereld, maar doe net, alsof je het niet weet. Zoek naar het goede, en naar het lichte. Dan zul je God vinden op de plaatsen, waarop je Hem helemaal niet verwacht.

Ik mag niet lang meer spreken, maar één ding zou ik nog graag willen zeggen.

Ik heb God eens gevonden in een dronken stroper. Een dronken man, de schrik van heel de buurt. Toen ik naar hem toeging, toen wilde ik hem eigenlijk de verwijten geven, die je als herder nu eenmaal aan dergelijke dolende schapen nu niet moegt onthouden.

Toen zei deze mens tegen mij: "Pastoor, je bent een goed mens, maar begrijp je dan niet, dat of ik nu drink of niet, dat ik altijd mijn eigen lood, mijn eigen vreugde draag? Daarom kom ik niet bij je in de kerk. Ik heb niks tegen je, pastoor, maar waarom zou ik mij zo druk maken?"

Toen antwoordde ik: "Ja, maar wil je Onze Lieve Heer dan helemaal in de steek laten?" Toen vond ik God in een stroper, want toen zei hij: "God? God, mijnheer Pastoor, is overal. In de bomen en in de wolken, in het konijntje, dat ik strik en in het glaasje bier, dat ik drink....."

Misschien dacht hij, dat hij mij daarmee schaakmat zette en zei hij maar wat. Maar hij had gelijk. Groot gelijk! Veel meer dan ik.

God is overal, als je Hem maar vinden kunt. Daarom is het niet moeilijk om de kosmische eenheid te vinden. Het is alleen maar moeilijk, om jezelf zo ver te vergeten, dat je ze kunt aanvaarden.

Als het op dat aanvaarden aankomt, dan wil ik U graag helpen. Heel graag! Maar ik ben niet alleen. Er zijn er beter dan ik. Zij zijn soms aan een kruis gestorven. Zij zijn uitgeworpen door de gemeenschap, omdat zij God vonden in alle dingen.

Deze grote geesten staan ook klaar om U te helpen. Eén met U in God.

Daarom is het niet onbereikbaar, ook niet voor U zelf, maar omdat het zo moeilijk gaat hebben wij op deze avond dan alles gedaan om een ogenblikje, altans iets van Gods kracht, iets van Gods liefde door te laten dringen tot op deze wereld.

Wanneer ik zeg "Deze wereld", dan zeg ik dat niet alleen tot U, mensen, maar tot al die anderen, die er toch ook bij horen. Natuurlijk onze Orde-leden, maar ook die armen, die nauw uit het duister kunnen ontsnappen, die een houvast zoeken. Voor allemaal, voor onszelf en voor U. Voor de duistere geest en de grote lichtende krachten, die deze avond met ons zijn, zoeken wij naar éénheid met de Schepper en met de Schepper, opdat wij één mogen zijn in God, onze Vader.

Nu ga ik U als spreker verlaten. Zo dadelijk kom ik nog even terug. Maar dan kan ik niet doen, wat ik graag zou willen doen. Ik zou U graag, volgens oud gebruik, mijn goedwillendheid uit willen drukken in de Naam van de Schepper, van Jezus en van mijzelf. En daarom: duld dit van mij:

.....Benedicamus te in Nomine Patri et filii et Spiritus Sanctus.
Amen.....

Moge de Kracht van de Vader en het Licht van Zijn Zoon met
U zijn.

Goeden avond.

-o-o-o-o-o-

Zo vrienden,

Nu gaan wij dan beginnen met onze instraling.

Voordat de eigenlijke leider van deze dienst hier bij U komt,
zou ik U graag een paar dingen willen vragen.

Wij zijn hier nu op het ogenblik zo allemaal bij elkaar en
wij wachten eigenlijk allemaal op dat wonderlijke gebeuren, dat je
van binnen iets geeft. Om dat gezamenlijk te bereiken, zou ik U
willen vragen: Wilt U een kort ogenblikje proberen om even alle
dingen zo te vergeten?

Vergeet U maar, dat U wat hoort. Kijkt U maar niet. Denkt U
alleen maar even over de grote Eénheid.

Wanneer wij hier zo gezamenlijk het grote gebeuren van de
kosmische liefde, van de Goddelijke liefde, willen beleven, dan
kan er voor ons toch werkelijk niets anders meer zijn.....

Wanneer hier rond ons de geest, de lichtende geest, opbouwt
de grote weg naar het licht, wanneer wij hier gezamenlijk deel
hebben aan wat gaat komen, dan kan het niet anders, of wij zullen
krachten gezamenlijk hier rond ons kunnen verzamelen, die niet
alleen voor ons, maar voor ons arme, lijdende wereld, zegen kun-
nen zijn.

Ik weet, dat U dat met ons wilt trachten te bereiken.

Vrienden, ik heet inleider, maar ik zou méér willen zijn.
Ik zou de heraut willen zijn van de Goddelijke Kracht en liefde,
die zich hier rond ons manifesteren kan.

Nu geef ik dan het medium over aan degene, die voor ons
de inzegening zal volbrengen. Daarna zal ik nog de avond voor U
sluiten.

Dat Gods Kracht met ons allen zij, vrienden.

-o-o-o-o-o-

Wij zullen dan gezamenlijk trachten in deze sfeer, die ge-
reinigd is, de kracht rond ons kenbaar en voelbaar te maken. Mij-
zelve maak ik tot brandpunt, dat van hieruit gerealiseerd worde
het lichtende Leven, dat de kern is van alle Zijn.

Niet alleen kunnen wij volbrengen en daarom vraag ik de
lichtende Kracht, dat Goddelijk verblindend Licht komt.

Schepper, zend Uw Kracht tot ons, laat de vlam in ons we-
zen branden, één met Uw vuur, dat wij in éénheid tezamen komen.

Gij, Lichtende Geesten en leidende Krachten, kom tot ons en
wees met ons! Geef ons Uwe Kracht en Uwe sterkte, opdat wij met

U komen tot God!

Gij, allen der wereld, der sferen: Ik roep U. Dat gij komt en mede volbrengt.....!

Met deze krachten bezweer ik U van het duister, opdat gij ga en verlate deze plaats, deze wereld, waarin het Goddelijk Licht volbrengt in éénheid met de Schepping.....!

Ik neem de Kracht des Lichts en uit God breng ik ze tot de wereld.....! De Kracht van de sferen en ik werp ze op het bewustzijn der wereld.....!

Ik neem de krachten de Goddelijke Eénheid en leg ze als zegel en stempel in U, die hier zijt.....!

Ik neem de krachten mij gegeven, opdat zij worden een ba- ken voor de wereld, voor de geest en voor de ziel.....! Deze kracht leg ik neer..... leg ik neer, opdat de stof getuige van de éénheid met de Vader.....!

Ik leg deze kracht in de levende stof, opdat zij één zij met de Vader.....

Ik dank U, God, voor de Krachten, die Gij geeft.....Dat Uw werk zij volbracht.....Dat Uw licht brande in aller harten, in alle wereld en Uw beeld onverblusbaar verbonden zijt met ons le- ven.....

In deze tekens bevestig ik dit.....

-o-o-o-o-o-

Het zijn niet de woorden. Het is de Goddelijke Kracht Zelf, die ook voor ons een werkelijkheid is.

Voor een ogenblik zijn wij één. Voor een ogenblik, denken wij aan de band, die eens onze werkelijkheid zal zijn, ons zal verlos- sen van alle onvree, alle lijden.....

Er is niet veel meer te zeggen, want het is gebeurd, het is voorbij, maar rond ons is de kracht nog aanwezig.

Wees een ogenblik nog rustig. Ervaar een ogenblik, dat men één kan zijn met God.....

Ik wil daar niet meer aan toevoegen. In de tijd vraagt het niet veel, in de kosmos betekent het alles.

Vrienden, mogen wij deze éénheid weten te bewaren.
Goeden avond.

-o-o-o-o-o-

